

§ 234.

Læger nogen i svigagtig Hensigt Forsikring paa en Genstand for et Beløb, der overstiger Forsikringsværdien, er Kontrakten eller, hvis der om Forsikringen er afluttet flere særskilte Kontrakter, da samtlige disse ugyldige.

§ 235.

Er Genstanden i god Tro bleven forsikret ud over Værdien, staar Forsikringen ved Magt, men alene for det Beløb, som svarer til Forsikringsværdien.

Er Genstanden forsikret hos flere mod samme Fare, og ere Forsikringerne afluttede paa samme Dag, hæfter enhver af Forsikrerne for en saa stor Del af Forsikringsværdien som den af ham tegnede Forsikringssum udgør af det samlede Beløb af samtlige Forsikringssummer. Ere Forsikringerne derimod afluttede paa forskellige Dage, da gælder den yngre Forsikring kun, for saa vidt som Forsikringsværdien ikke er dækket ved den ældre Forsikring.

Den yngre Forsikring beholder dog Gyldighed:

1. naar ved dens Afslutning Rettighederne ifølge den ældre Forsikring overdrages til den senere Forsikrer;
2. naar der ved dens Afslutning vedtages, at den yngre Forsikring kun skal kunne gøres gældende, for saa vidt som den Forsikrede ikke bliver dækket ved den ældre Forsikring, enten som Følge af dennes Ugyldighed eller af Forsikrerens Uvedershæftighed;
3. naar den ældre Forsikring er afluttet for den Forsikredes Regning uden dennes Ordre, den yngre derimod paa Begæring af den Forsikrede selv, og denne ved Forsikringens Afslutning enten har været ubidende om den ældre Forsikring eller har erklæret at ville give Afkald paa den.

§ 236.

Naar en Forsikring helt eller delvis bliver ugyldig paa Grund af manglende Forsikringsinteresse, Overforsikring eller dobbelt Forsikring, har Forsikreren ikke desto mindre Krav paa Forsikringspræmien, medmindre han paa den Tid, han overtog Forsikringen, var vidende om den Omstændighed, som gjorde samme ugyldig. Forsikreren har dog Ret til Restorno overensstemmende med § 266.

§ 237.

Er Forsikringssummen mindre end Forsikringsværdien, erstatter Forsikreren kun en saa stor Del af Skaden, som Forsikringssummen udgør af Forsikringsværdien.

§ 238.

Er en Genstand ved Overenskomst mellem Parterne ansat til en bestemt Værdi (takseret Police), bliver saadan Ansættelse bindende, dog med Ret for Forsikreren til at faa Værdien nedsat, naar den godtgøres at overstige, hvad med Næmnelighed kunde anses som den virkelige Værdi paa den Tid, da Ansættelsen skete.

§ 239.

Har Forsikreren betalt en Skade, for hvilken den Forsikrede kan fordre Erstatning hos Tredjemand, indtræder han i den Forsikredes Ret mod denne.